

Osposobljavanje osoba s invaliditetom za prvu pomoć

Zbirka praktičnih primjera i preporuka prikupljenih u okviru Erasmus+ projekta "Inclusive First Aid" (INFA)

Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

**Co-funded by
the European Union**

Sadržaj

1, Zašto možemo i trebamo obučiti osobe s invaliditetom za prvu pomoć	3
<i>Suradnici na projektu:</i>	<i>4</i>
2) Osnovna načela: Na što se treba obratiti pozornost pri osmišljavanju obuke za prvu pomoć za osobe s invaliditetom.....	5
3 Primjeri iz prakse projektnih partnera	7
<i>Pregled prijašnjih projekata: Početni rad na temu u projektima kao što su FormAbili i MOSAIC</i>	<i>7</i>
<i>Četiri primjera osposobljavanja za osobe s invaliditetom.....</i>	<i>8</i>
Dva primjera Uključive skupine djece i osoba koje primaju usluge njege u kući - Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze (ANPAS), Italija	8
Dva primjera: Inkluzivni školski bolničari i audio tečajevi za osobe s oštećenjem vida – Arbeiter-Samariter-Bund Deutschland e.V., Njemačka.....	11
Osposobljavanje osoba s invaliditetom za pružanje prve pomoći u Danskoj – Regulatorne odredbe i praktična provedba – Danish People's Aid, Danska	15
Suradnja našeg odjela za obuku s lokalnom udrugom za osobe s oštećenjem sluha – Landesrettungsverein Weißes Kreuz, Italija.....	18
4) Zaključak i izgledi:	20

1) Zašto možemo i trebamo obučiti osobe s invaliditetom u prvoj pomoći

Obuka za prvu pomoć za osobe s invaliditetom može predstavljati izazove za instruktore jer nadilazi ono s čime se bave u svojim svakodnevnim tečajevima. Pitanja inkluzivnog poučavanja, optimizacije rezultata učenja i pitanja o zakonodavnom okviru, kojima je prva pomoć obično predmet jer je pitanje javnog zdravlja, zahtijevaju prilagodbu.

Osobe s invaliditetom istodobno su važna ciljna skupina za obuku prve pomoći. Prije svega, mogućnost sudjelovanja u takvim osposobljavanjima trebala bi biti pružena na temelju prava, prije svega zbog Konvencije UN-a o pravima osoba s invaliditetom iz 2006., čiji je cilj zaštititi prava i dostojanstvo osoba s invaliditetom, a posebno jednaka prava za puno sudjelovanje u društvu. Uključuje pravo na obrazovanje, kako je zajamčeno člankom 24. Konvencije, kao i opće pravo na pristupačnost, kako je zajamčeno člankom 9. To samo po sebi znači da nije prihvatljivo zadržati bilo kakvu vrstu obrazovanja, uključujući obuku prve pomoći, isključivom. Međutim, obuka prve pomoći posebno ima praktičnu važnost u kontekstu određenih invaliditeta. Na primjer zaštitne radionice - gdje je upotreba električnih alata sveprisutna, kao i rizici od ozljeda povezani s njima - ili problemi s pristupačnošću prilikom pozivanja pomoći - što se može ublažiti iako je opća svijest o tome ograničena. Znanje o prvim mjerama za ozljede također je važan čimbenik za poticanje neovisnosti i neovisnog života osoba s invaliditetom jer smanjuje ovisnost o vanjskoj pomoći za zaštitu od takvih hitnih slučajeva, bilo da se radi o nesrećama u kućanstvu ili ozljedama u većim hitnim situacijama.

Mogućnost pružanja prve pomoći drugim ljudima također je važan izraz građanskog angažmana, što znači da stjecanje vještina prve pomoći ima posebnu participativnu i osnažujuću komponentu izvan općeg inkluzivnog učinka pristupa obrazovanju. Na srednji način, ponuda inkluzivnih tečajeva ima i širi učinak podizanja svijesti koji doprinosi uključivanju inkluzivnog obrazovanja.

Naravno, kao i u drugim područjima obrazovanja, zadatak instruktora prve pomoći uvelike varira ovisno o vrsti invaliditeta osobe. Osobama s tjelesnim invaliditetom bit će potrebna prilagođena obuka prve pomoći, osiguravajući pristupačno okruženje i opremu za obuku prve pomoći. Primjeri razumne prilagodbe mogu uključivati tumača znakovnog jezika, nastavne materijale koji su dostupni osobama s osjetilnim poteškoćama (npr. tekstove na Brailleovom pismu za osobe s oštećenjem vida, video titlovi za osobe s oštećenjem sluha), zgrade prilagođene invalidskim kolicima., itd.

Osposobljavanje za prvu pomoć za osobe s intelektualnim teškoćama uključuje promjene u programu osposobljavanja, kao što su promjena stila poučavanja i rezultata učenja koji se postižu kroz osposobljavanje te prilagođene nastavne materijale, kao što su vizualni ili lako čitljivi materijali te prilagođene metode komunikacije.

Ipak, mnogi instruktore prve pomoći osjećaju se preopterećeni zadatkom jer potrebne prilagodbe nisu dio njihove redovite obuke. Drugi su zabrinuti zbog valjanosti certificiranja prilagođenih tečajeva unutar svog zakonodavnog okvira.

Projekt Inkluzivna prva pomoć, kao projekt razmjene najboljih praksi, ne ide toliko daleko da razvije program obuke instruktora prve pomoći za osobe s invaliditetom. U našem radu, kao prvi korak prikupili smo i raspravljali o studijama slučaja u kojima su instruktore prve pomoći preuzeli inicijativu za obuku osoba s invaliditetom, oslanjajući se

na njihovo iskustvo i alternativne materijale i metode koje su imali i poznavali ili kojima su mogli pristupiti u svrhu tečaja. U poglavlju 3 prikazujemo slučajeve koji su nastali iz evlauacije onoga što je moguće i prilagodbe postupaka koji omogućuju postizanje najboljih rezultata učenja. Pokrenuta su i pitanja zakonodavstva, no nisu imala ključnu ulogu jer je project bio usmjeren na stjecanje teorijskoga znanja i na uključivanje u obrazovni proces.

Namjera INFA udruženja je inspirirati druge instruktore prve pomoći, koji se možda po prvi puta susreću s poučavanjem osoba s invaliditetom ili bi htjeli proširiti svoje djelovanje na podučavanje prve pomoći na populaciju osoba s invaliditetom.

Suradnici na projektu:

2) Osnovna načela: Važni faktori u kreiranju programa prve pomoći za osobe s invaliditetom

Jedan od prvih koraka projekta bi je razvoj osnovnih principa koje uvijek treba uzeti u obzir pri osmišljavanju tečaja prve pomoći za osobe s invaliditetom. Ta su načela sastavljena u zajedničkoj raspravi instruktora prve pomoći i predstavnika savjetodavnih organizacija osoba s invaliditetom nakon razmjene koja je uključivala pregled prakse kao i početnu procjenu.

Opća načela koja je projekt koristio kao smjernicu za sve sljedeće rasprave su:

Materijali za poučavanje i osposobljavanje trebali bi biti prilagođeni.

Pružatelj obuke prve pomoći prvenstveno je odgovoran za **pristupačne materijale/pristupačnost**, a može i treba **suradivati s relevantnim stručnjacima** u izradi ili pregledu tih materijala. Ako je ikako moguće, to treba uključivati i suradnju s osobama s invaliditetom ili njihovim skrbnicima ili bližnjima. Kvalitetu i funkcionalnost materijala trebaju procijeniti stručnjaci. Dobra polazišna točka su dostupni i provjereni resursi za pristupačne nastavne materijale.

Osobama s invaliditetom na nastavu će biti dopušteno ponijeti vlastite pomoćne uređaje ili osobnog asistenta.

Ako mjera prve pomoći nije dostupna osobi s određenim invaliditetom, instruktor bi trebao pronaći alternativni način za postizanje najboljeg mogućeg rezultata učenja.

Jedini način za postizanje toga je **komunikacija**. Pitajte osobu što može učiniti ili kako bi se mjera mogla učiniti s potrebnim pomagalima.

Ako možete, pitajte o potrebama za podrškom i pristupačnošću u svom obrascu za prijavu (u osnovi, to ne zamjenjuje izravnu komunikaciju, ali pomaže instrukturu u pripremi nastavnih materijala), kako biste bili sigurni da se mjere pristupačnosti mogu uspostaviti prije nego što dotični sudionik stigne na obuku prve pomoći.

Fleksibilnost i kreativnost instruktora ovdje su ključni, zbog čega se preporučuje solidna razina iskustva za instruktore koji namjeravaju obučavati osobe s invaliditetom.

Dok će većina ciljnih podskupina polaznika s invaliditetom zahtijevati samo manje, ali učinkovite prilagodbe, neke ciljne skupine mogu zahtijevati kompliciranije i zahtjevnije prilagodbe.

Najbolje prakse drugih organizacija za osposobljavanje mogu pomoći u pronalaženju odgovarajućih rješenja.

Ako ne postoji način da osoba s određenim invaliditetom fizički provede određenu mjeru prve pomoći ili ih može izvesti samo s pomagalima za pristupačnost koja možda nisu dostupna u hitnim slučajevima: **Naučite ih teoriji i kako uputiti druge da to učine**. Razmislite o obuci ove vještine u simulaciji. To može biti vrlo vrijedno na mjestu nesreće, jer je osjećaj nedovoljne kompetencije ili "strah da ćete učiniti nešto pogrešno" često glavna prepreka pružanju prve pomoći.

Potvrdite što možete i otvoreno komunicirajte o tome.

Zakonski propisi mogu otežati službenu certifikaciju za sudionike s invaliditetom jer možda neće moći proći tečaj točno onako kako je propisano. To može biti slučaj čak i

ako instruktor ima rješenje za postizanje vrijednog rezultata učenja jer propisi možda nisu usmjereni na rezultate učenja već umjesto toga propisuju određene radnje.

Ako postoje osobe s određenim invaliditetom koje bi mogle naići na ovaj problem, **objasnite situaciju s certifikacijom** na početku. **Komunicirajte s polaznicima s invaliditetom i pitajte ih za motivaciju** za tečaj prve pomoći. Moguće je da su tamo zbog intrinzične motivacije, a ne zbog zakonski propisane kvalifikacije, pa bi valjanost certifikata mogla biti nevažna.

Ako je tečaj pokrenut jer vas je institucija ili organizacija zatražila to možete i unaprijed pojasniti.

U svakom slučaju, trebalo bi postojati **priznanje sudjelovanja za sve**. To znači da, ako je službena certifikacija problem, trebali biste izdati vlastite potvrde o tečaju u kojima se navode rezultati učenja sudionika, čak i ako ti certifikati nemaju službenu valjanost.

Osobe s invaliditetom općenito bi trebale sudjelovati u tečajevima koje redovito nudite. U nekim slučajevima namjenski tečaj također može biti prihvatljivo rješenje.

Za pojedine sudionike s invaliditetom **pohađanje redovnog tečaja trebalo bi biti norma**. Ako slučajno imate osobu s invaliditetom na tečaju, **razgovarajte s njom unaprijed** kako biste dobili ideju o tome što je za nju moguće, a što nije i kako zaobići određene dijelove sadržaja tečaja koji joj nisu dostupni (npr. određene praktične vježbe) kako bi i dalje postigli dobre rezultate učenja.

Poseban tečaj za osobe s određenim invaliditetom nije problematičan i trebao bi se ponuditi **ako ste kontaktirani s posebnim zahtjevom** (npr. specijalna škola) ili ako na drugi način znate da za to postoji potreba. To može biti više

pojedinačnih zahtjeva u kratkom vremenu ili ako otkrijete, u konzultacijama sa stručnjacima ili iz povratnih informacija osoba s invaliditetom, da su temelji vašeg redovnog tečaja, kao što je duljina (obično jedan dan/osam obrazovnih jedinica) izvor problema pristupačnosti.

Vodeća načela u detektiranju gore navedenih točaka i traženje dobrih načina rješavanja bilo kojih drugih problema koji se pojave:

- fleksibilnost i kreativnost
- kompetentnost i profesionalnost instruktora
- Prilagodba tečajeva na temelju (provjerenih) potreba polaznika, što može zahtijevati naglasak na najrelevantnijim dijelovima kurikuluma
- **Budite što inkluzivniji.** Cilj bi trebao biti imati tečajeve na kojima svi mogu učiti zajedno i jedni od drugih kako bi bili od pomoći u hitnim situacijama.

3) Primjeri iz prakse projektnih partnera

Pregled dosadašnjih praksi: Početni rad na temu u projektima kao što su FormAbili i MOSAIC

Prije implementacije obrazovnih modela u prvoj pomoći osobama s invaliditetom u praksi, nekoliko je organizacija suradnica na projektu radilo na drugačijem, ali povezanom pristupu. Među osobama koje pružaju prvu pomoć – bilo da se radi o laicima, osobama obučenima za pružanje prve pomoći ili čak u nekim slučajevima predstavnicima hitnih službi – nažalost, još uvijek prevladava stupanj nesigurnosti o tome kako pomoći osobi s invaliditetom u hitnim slučajevima. Unatoč tome što je prva pomoć u užem smislu uglavnom iste jer sve medicinske specifičnosti bilo kojeg invaliditeta dolaze u obzir tek u naprednijim fazama liječenja. Za napredne medicinske mjere postoje neke razlike, ali i ovdje je važan fokus na pristupu i komunikaciji s osobama s invaliditetom u hitnim situacijama.

2016. godine regionalni odbor ANPAS-a Abruzzo pokrenuo je projekt "FormAbili": cjeloviti tečaj sastavljen od 4 seminara za osoblje spasilačkih službi teorijskih i praktičnih modula posebno usmjerenih na različite vrste invaliditeta (kognitivne, senzorne, motoričke i intelektualne). Ovaj specijalizirani tečaj proveden je zajedno s lokalnim dionicima javne uprave, nacionalnim spasilačkim službama, akademskim istraživačima i volonterima. Proteklih godina FormAbili je pružio osnovnu obuku u hitnom spašavanju osoba s invaliditetom mnogim ključnim organizacijama u području spašavanja, a među ciljevima je uspostavljanje stalne tehničke podrške za daljnji razvoj i raspravu o temi inkluzije.

MOSAIC, raniji Erasmus+ projekt koji je koordinirao INFA projektni partner CDI, više se usredotočio na pitanje osnovne prve pomoći. Objavljene su smjernice koje su se snažno usredotočile na razliku u komunikaciji i onome što se obično naziva "psihološkom prvom pomoći". Lako je zamisliti da pomagač mora postupiti drugačije kako bi žrtvu nesreće osvijestio o svojoj ozljedi i smirio je, ako ozlijeđena osoba ima npr. senzorni invaliditet. Prikupljeno je i nekoliko izmjena i dopuna redovnog kurikuluma prve pomoći, poput načina prebacivanja osobe bez svijesti iz invalidskih kolica na tlo prije nego što se mogu poduzeti daljnje mjere, ili razlike u simptomima u vrlo specifičnim slučajevima.

FormAbili je otvorio vrata temi osoba s invaliditetom u hitnim situacijama što je zatim dovelo do daljnjeg rada. MOSAIC je također imao tu funkciju za stručnjake koji su sudjelovali. Pitanje zašto samo treba podučavati kako pomoći ozlijeđenoj osobi s invaliditetom, a ne kako osoba s invaliditetom može pomoći ozlijeđenoj osobi (sa ili bez invaliditeta) pojavilo se i bilo temom diskusije. Okvir projekta, zbog različitog fokusa, nije omogućio opsežno istraživanje ovog aspekta, već se tražila ograničena zbirka ideja i kratka razmjena sa stručnjacima (edukatorima za osobe s invaliditetom kao i povratnim informacijama jedne lokalne organizacije osoba s invaliditetom).

Na taj se način FormAbili kao i MOSAIC mogu shvatiti kao projekti preteče sljedećih praksi, ali i formiranja projekta "Inkluzivna prva pomoć" kao takvog – kako bi se pitanju podučavanja osoba s invaliditetom dalo više prostora i kako bi se održalo savjetovanje s relevantnim dionicima izvan onoga što su prethodni projekti uključivali ili mogli prilagoditi u svom kontekstu.

Četiri slučaja praksi osposobljavanja za osobe s invaliditetom

Dva primjera Inkluzivne skupine djece i osoba koje primaju usluge kućne njege - Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze (ANPAS), Italija

ANPAS je velika mreža volonterskih organizacija koje djeluju u području hitne medicinske pomoći, civilne zaštite i pomoći u katastrofama.

Iako se ANPAS sastoji od mnogih organizacija s velikim iskustvom i velikim brojem volontera te iako su mnoge situacije zahtijevale osposobljavanje volontera za spašavanje osoba s invaliditetom, širi pokret ANPAS-a još uvijek ne pruža redovito specijalizirane tečajeve, priručnike ili instrumente osmišljene na nacionalnoj razini za podučavanje osoba s invaliditetom prve pomoći.

Slika 1 Vizualna pomagala. Nakon pozitivnih rezultata ovog jednostavnog iskustva, treneri predlažu da se u budućnosti uvedu FA tečajevi koristeći Augmentativne i Alternativne komunikacijske piktograme.

Dakle, prije nego što su nastale prakse predstavljene u ovom poglavlju, temi osoba s invaliditetom u prvoj pomoći i spašavanju pristupalo se uglavnom iz kuta inkluzivnih službi spašavanja, gdje je već obavljeno mnogo relevantnog posla:

Organizacije ANPAS-a i njihovi volonteri u proteklih nekoliko godina uložili su se u temu inkluzivnog spašavanja i prve pomoći, a na tom polju učinjeno je mnogo relevantnog posla – počevši od spomenutog projekta FORMABILI pa sve do praktičnog iskustva u podučavanju osoba s invaliditetom u

području prve pomoći.

Slika 2 Igra uloga u akciji!

ANPAS praksa: "Inkluzivna obuka prve pomoći: učenje iz iskustva" – Croce Azzurra di Paviglio

Prvi primjer treninga dolazi izravno iz osobnog iskustva volontera uključenog u obuku prve pomoći djeci (8-12 godina). Prije svega, potreba za provođenjem ovih tečajeva uzima u obzir nedostatak obuke za prvu pomoć djeci i opću razinu nepoznavanja i strepnje dojenčadi prema osnovnim konceptima hitne pomoći kao što su vozila hitne pomoći, telefonski pozivi hitnim operaterima itd. 3-satni tečaj prve pomoći uključivao je uglavnom igre i praktične aktivnosti posebno osmišljene za djecu, kao što su igranje uloga, karte itd., pružajući mladim polaznicima neke osnovne instrumente za prepoznavanje i provedbu prvih osnovnih i jednostavnih koraka prve pomoći (prepoznavanje opasnosti, upozoravanje operatera i upravljanje lakšim ozljedama).

Tijekom treninga treneri su shvatili da su dvoje polaznika djeca s poteškoćama u učenju, ali nisu prethodno obaviješteni. Nisu planirali nikakav poseban tečaj ili aktivnosti i morali su improvizirati način da uspješno uključe tu djecu u grupu i da iskustvo učenja bude uspješno i za njih.

Modul je morao biti prilagođen kako bi aktivnosti mogle biti inkluzivnije: **treneri su otkrili da su kartice sa slikama iznimno korisne i učinkovite, kao i igranje uloga i imitacijske igre** (gdje su djeca s LD-om

prvo djelovala kao ozlijeđeni pacijenti koje su morala "liječiti" druga djeca, a zatim su zamijenila uloge spasiocima nakon što su se bolje upoznali s radnjama; druga igra uključivala je korištenje voki-tokija za simulaciju hitnih slučajeva telefonske pozive i korištenjem pripovijedanja).

Treneri volonteri brzo su shvatili da **su vizualna pomoć putem kartica i mogućnost uključivanja djece s LD-om u širu skupinu bili od velike pomoći u ovim okolnostima**. Integracija i interakcija među djecom bili su ključni u ovoj prilici.

Ciljna skupina:

- Djeca od 8 do 12 godina, među njima i neka djeca s poteškoćama u učenju

Adaptacije / Materijali za učenje:

- Inkluzivno poučavanje!
- Vizualni materijali
- Igranje uloga, imitacijske igre, pripovijedanje

Rezultati učenja:

Nije potpuni mainstream tečaj prve pomoći, ali:

- Rezultati učenja primjereni dobi, isti za sve učenike!

Ključne točke:

- Pripravnost s vizualnim pomagalicama (mogu biti papirnati ili digitalni)
- Neka interaktivni elementi budu inkluzivni: Promijenite uloge između djece sa i bez invaliditeta!

Primjer:

- Što je moguće čak i kada niste spremni za određenu ciljnu skupinu
- Opća spremnost, odnosno dostupnost alternativnih nastavnih materijala i vođenje načela inkluzije

Dodatna razmatranja za prilagodbe:

- Nikada nemojte tjerati dijete da radi nešto što ne želi (npr. neugodno mu je zbog simulacija ozljeda), pronađite alternativne stvari koje će ga zaokupiti u takvim slučajevima
- U slučaju da invaliditet povećava rizik od pojave relevantne hitne situacije (npr.

ANPAS praksa: "Competenze formid-Abili" – Assistenza Volontaria Collecchio – Sala Baganza – Felino

Drugi doprinos dolazi od druge lokalne organizacije ANPAS-a koja je strukturirala modul obuke usmjeren na osobe s invaliditetom koje primaju pomoć u kući. Cilj projekta je poboljšati integraciju i inkluziju osoba s invaliditetom, osim povećanja njihove razine neovisnosti, posebno u kućnom okruženju. Istodobno, drugi ishod mogao bi biti pružanje svojevrsne sigurnosne mreže za njegovatelje kojima bi mogla hitno trebati pažnja (npr. što se događa ako referentna osoba pretrpi moždani udar tijekom službe?). Projekt je osmišljen kako bi pružio specifične module obuke koji ilustriraju osnovne vještine i korisne informacije u hitnim slučajevima.

Cijela ideja projekta sastavljena je s lokalnim dionicima i nekim ključnim teritorijalnim operaterima (Sveučilišna bolnica u Parmi, operater telefonskih brojeva za hitne slučajeve 118, Regionalni odbor ANPAS-a i tim psihologa). Modul osposobljavanja, osmišljen u ovom slučaju za ciljnu skupinu od 22 lokalne mlade odrasle osobe, podijeljen je u četiri glavne aktivnosti: osnovne tečajeve FA-a usmjerene na upoznavanje sa stvarnim okruženjem i alatima zdravstvene skrbi te prepoznavanje hitnih situacija koje zahtijevaju djelovanje, stvaranje baze podataka o lokalnim njegovateljima i osobama s invaliditetom povezanim s njima te naposljetku razmjena rezultata unutar zajednice kako bi se raspravljalo o različitim ishodima (društvena okupljanja).

Projekt, koji tek treba provesti u praksi, konačno ima za cilj izgradnju jačih veza i saveza unutar lokalne zajednice kroz bolje odnose i zajedničke trenutke druženja koji bi mogli povećati uzajamnu razinu poznanstva između lokalnih pružatelja zdravstvenih usluga, njegovatelja i osoba s invaliditetom.

Ciljna skupina:

- Osobe s različitim invaliditetom koje primaju pomoć kod kuće

Adaptacije / Materijali za učenje:

- Razgovor sa samim osobama ili skrbnikom

Rezultati učenja:

- Mogućnost dobivanja pomoći u slučaju hitne medicinske pomoći druge osobe u njihovom domu (npr. njegovatelja)

Ključne točke:

- Inkluzivni razvojni proces lokalnog projekta ("doručak" s osobama s invaliditetom/njihovim skrbnicima i spasilačkim organizacijama koji objašnjavaju situaciju i mogućnosti djelovanja u slučaju nužde)

Primjer:

- Razvoj lokalnog projekta uz uključivanje svih relevantnih dionika
- Osobama kojima je potrebna visoka razina pomoći i podrške kao pružateljima osnovne hitne pomoći.

Dva primjera: Inkluzivni školski bolničari i samo audio tečajevi za osobe s oštećenjem vida – Arbeiter-Samariter-Bund Deutschland e.V., Njemačka

O organizaciji

Arbeiter-Samariter-Bund Deutschland e.V. (ASB) osnovalo je 1888. godine šest stolara u Berlinu provodeći prvi "Tečaj prve pomoći nakon nesreće". Danas je ASB jedna od najvećih nepolitičkih i nekonfesionalnih dobrotvornih i humanitarnih organizacija sa 16 podružnica na saveznoj i više od 200 podružnica na regionalnoj razini. Prva pomoć bila je i još uvijek je jedna od glavnih aktivnosti koje ASB pruža - uz civilnu zaštitu, socijalne usluge ili inozemnu pomoć.

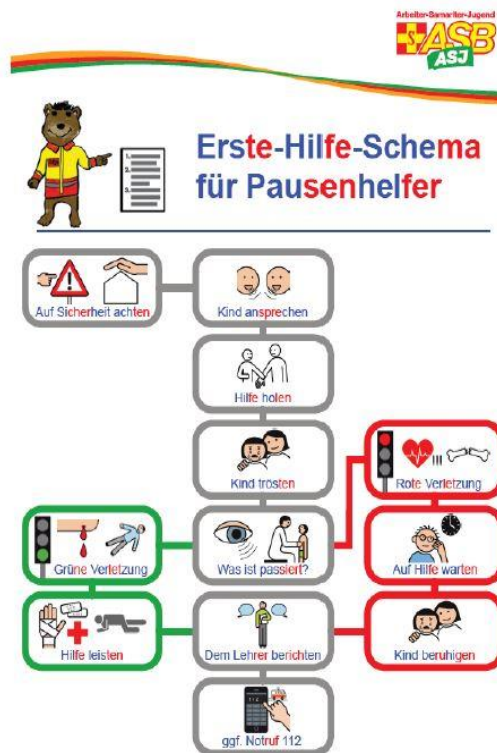
ASB se temelji na demokratskim i humanitarnim načelima i pomaže svim ljudima bez obzira na njihovu političku, etničku, nacionalnu i vjersku pripadnost. Prema svojoj izjavi o misiji "pomažemo ovdje i sada", ASB se, između ostalog, fokusira na ranjivost, a time i na ciljne skupine kao što su osobe s invaliditetom.

U svih 16 saveznih država oko 130 podružnica ASB-a održava tečajeve prve pomoći za odrasle, djecu, obrazovne ustanove i pse. Svake godine obučava se nekoliko stotina tisuća sudionika, a svake godine se obučava i dodatno obučava oko 1.700 ASB instruktora.

ASB praksa: Prva pomoć u školi - "Pausenhelfer:innen-Dienst inklusiv"

Projekt inkluzivne prve pomoći "Pausenhelfer:innen-Dienst inklusiv" provela je neovisna udruga mladih ASB-a kako bi se učenici inkluzivnih osnovnih škola kvalificirali za prvu pomoć. Na taj način djeca razvijaju timski duh, samopouzdanje i opću svijest o moralnoj hrabrosti / društvenom angažmanu.

Dio tečaja je objasniti relevantnost i kada nazvati hitnu pomoć

Slika 3 Dijagram toka prve pomoći koji se koristi za inkluzivnu obuku

Kako bi se doprlo do učenika na odgovarajući način i s ostvarivim ciljevima, bilo je potrebno unaprijed uključiti učitelje i roditelje jer oni najbolje poznaju učenike, njihove snage i granice te su stoga sposobni vrednovati zadatke i odgovornosti koje dolaze uz projekt.

Potrebno je prilagoditi postojeće materijale i raspored osposobljavanja:

- prijevod nastavnih materijala na lako čitljiv jezik
- Plakati i radni listovi izrađeni su pomoću METACOM simbola
- AnyBookRreader sa svojom audio podrškom bio je uključen
- Mape za obuku su individualizirane

Ovisno o razredu i na temelju savjeta roditelja korišteni su dodatni resursi kao što su augmentativna i alternativna komunikacija (AAC), signalna svjetla za glasnoću, mjerač vremena ili prevoditelji znakovnog jezika tijekom treninga. Štoviše, postalo je jasno da uvijek postoji tim trenera

koji je potreban kako bi se zadovoljile potrebe svakog učenika.

Slika 4 "Semafor raspoloženja" - alat koji pomaže djeci, koja inače imaju poteškoća u tome, da prenesu svoje trenutne osjećaje.

Provedena je pilot-obuka 2021. i njezina evaluacija kako bi se osigurala dostupnost obrazovnih alata.

Posebno je važno napomenuti da je bilo dovoljno vremena za pripremu: trebalo je izraditi internu obuku, razviti smjernice, materijale i informacije za roditelje te organizirati više trenera.

Ovisno o polaznicima, tečajevi su morali biti prilagođeni lokalnim uvjetima i fleksibilno reagirati.

Ciljna skupina:

Učenici osnovnih škola s teškoćama u razvoju

Prilagodbe / materijali za učenje:

- Korištenje lako čitljivog jezika i više vizualnih/auditivnih resursa
- Ovisno o sudionicima, važne su fleksibilne reakcije i prilagodbe.

Rezultati učenja:

- Nije uobičajen tečaj prve pomoći, jer su učenici premladi, ali bi se mogli postići ciljevi učenja primjereni dobi.

Ključne točke:

- vizualizacija materijala i metoda za učenje (vizualnih i slušnih)
- korištenje nekoliko trenera
- fokus je na zabavi tijekom učenja

Primjer:

- Materijali i metode za učenje na lako čitljivom jeziku
- Individualizirana struktura tečaja ovisno o teškoćama

Dodatna razmatranja za prilagodbe:

- roditelji i učitelji moraju biti uključeni u ranoj fazi kako bi se zadovoljila potreba na odgovarajući način

Prva pomoć za osobe s oštećenjem vida

ASB je konzultirao za provođenje tečajeva prve pomoći za osobe s oštećenjem vida od strane nevladine organizacije koja radi s ovom ciljnom skupinom 2021. godine. Na početku su dvije telekonferencije s 12 sudionika inicirane od strane trenera kako bi se prije svega stvorilo okruženje koje je jednako dostupno svima, drugo kako bi se dobila ideja o ciljnoj skupini i njezinim potrebama te treće kako bi se trener sam usredotočio na govor bez oslanjanja na prezentacije ili brošure. Tijekom ovog sastanka trener je pratio tri teme:

- Psihološka prva pomoć
- Što očekivati kada zovete hitnu pomoć
- šok

Posebno govoreći o šokovima, trener je trebao komunicirati različite načine osvještavanja nekoga tko pati od njih, jer je obično šok prepoznatljiviji po vizualnim karakteristikama.

Sveukupno je svaki tečaj trajao 1,5 sat s pauzama kako bi se osiguralo da sudionici imaju prostora za postavljanje pitanja i davanje povratnih informacija. Time je postalo jasno da ciljna skupina ne želi biti sposobna pružiti podršku u javnosti, već steći sposobnost da pomogne sebi, obitelji, prijateljima i svojim psima pomagačima u vlastitom okruženju ako je potrebno. Štoviše, to je jedan od glavnih predmeta za povećanje znanja i procjene ozljeda jer je veća vjerojatnost da će osobe s oštećenjem vida doživjeti nesreće čak i kod kuće.

Treći tečaj proveden je licem u lice s naglaskom na probleme s disanjem, poremećaje svijesti (bez srčanog zastoja i CPR-a) kao i ozljede. Ukupno je bilo potrebno šest trenera jer je svaku pojedinu vježbu trebalo pokazati izravno svakom polazniku:

1. Objašnjenje u teoriji
2. Prva demonstracija dok je sudionik preuzimao ulogu glumca ozljede
3. Druga demonstracija, uključujući detaljna objašnjenja
4. Promjena uloga: sudionici su trebali pokazati mjeru, a trener bi postao akter ozljeda uključujući korekcije

Nakon uspješnog završetka prvih sesija, osmišljen je četvrti tečaj koji pokriva srčani zastoj i CPR. Treneri su ponovno ilustrirali osnove o sebi kao i o sudionicima. Za samu praksu korištene su lutke. Na kraju su polaznici zatražili tečaj usmjeren na njihovog psa pomagača koji je potom također postao dio cijelog modula.

Budući da je većina osoba s oštećenjem vida sposobna rekonstruirati postupke i ponoviti informacije čak i nakon tjedana ili mjeseci, moguće je uz prilagodbe i fleksibilnost podučavati iste teme kao i na uobičajenim tečajevima prve pomoći.

Ciljna skupina:

Osobe s oštećenjem vida

Prilagodbe / materijali za učenje:

- Glas je najvažniji izvor
- treneri se ne smiju bojati kontakta, jer i sami postaju akteri ozljeda
- bilo je potrebno više vremena, trenera i vrsta tečajeva

Rezultati učenja:

- mogućnost pružanja prve pomoći u slučaju hitne medicinske pomoći koja uključuje drugu osobu ili psa u vlastitom domu

Ključne točke:

- fokus je na glasovnim i taktilnim vježbama
- korištenje nekoliko trenera
- Posebna priprema tečaja bitna

Primjer:

- Opsežna priprema
- Prilagođeni dizajn tečaja za jednu vrstu invaliditeta
- ljudi kojima je potrebna visoka razina podrške, ali žele pomoći sebi i drugima (npr. službenom psu, članovima obitelji, prijateljima...)

Dodatna razmatranja za prilagodbe:

- Moguća teorija putem telefona (lakše za sudionike, manje resursa)
- Psi pomagači vjerojatno će biti dio obuke (potrebno je uzeti u obzir pristupačan smještaj, higijenu, čišćenje, kućni red)

Osposobljavanje osoba s invaliditetom za pružanje prve pomoći u Danskoj – Regulatorne odredbe i praktična provedba – Danish People's Aid, Danska

O organizaciji

Danska narodna pomoć volonterska je organizacija koja se, između ostalog, bavi prvom pomoći. Među našim aktivnostima je i podučavanje prve pomoći. Treća smo najistaknutija organizacija u Danskoj po broju polaznika tečaja, a podučavamo mnoge ciljane skupine: učenike, studente, studente na tečajevima strukovnog osposobljavanja, učenike autoškola, zaposlenike tvrtki i članove udruga.

Naravno, među tim ciljnim skupinama postoje ljudi koji imaju invaliditet u većoj ili manjoj mjeri.

Ugrađena fleksibilnost u nacionalni regulatorni okvir omogućuje instruktorima da ponude uključivo obrazovanje

Danska narodna pomoć članica je Danskog vijeća za prvu pomoć i stoga je obvezna slijediti planove vijeća za obrazovanje. Svi obrazovni planovi vijeća sadrže ciljeve kompetencija. Primjer cilja kompetencije je ovaj cilj kompetencije iz modula Prva pomoć za krvarenje:

"Sudionik može procijeniti i pružiti odgovarajuću prvu pomoć za manje i veće krvarenje bez obzira na mjesto na tijelu i opseg krvarenja. Osim toga, sudionik može pružiti odgovarajuću prvu pomoć u slučaju sumnje na unutarnje krvarenje. Sudionik može djelovati iz glavnih točaka prve pomoći. Sudionik može poduzeti preventivne mjere kako bi izbjegao zatajenje cirkulacije zbog krvarenja."

Ako student postigne ciljeve kompetencije, može mu se izdati potvrda u kojoj se navodi toliko. Certifikacija se dodjeljuje samo ako student postigne ciljeve kompetencije.

Budući da je potvrda o tečaju priznata od strane nadležnih tijela i kao dokumentacija da osoba ima kompetencije navedene na svjedodžbi, praksa među instruktorima je vrlo restriktivna: osoba mora ispuniti ciljeve kompetencije kako bi dobila potvrdu o tečaju.

Je li cjelovita potvrda o tečaju dostupna razlikuje se za različite invaliditete.

Pristupačnost koja se uzima u obzir pri izradi službenih nacionalnih materijala za učenje

Bez obzira na praktičnu sposobnost vježbanja ili provođenja određene mjere prve pomoći, opći pristup obrazovnim sadržajima olakšan je dostupnim službenim materijalima za tečaj. Službeni udžbenik, namijenjen svim sudionicima sa ili bez invaliditeta, napisan je na lako čitljivom jeziku i dostupna je audio verzija.

To znači da za neke invaliditete ne postoje prepreke za uključivanje, na primjer oštećenja vida. Danska narodna pomoć imala je pripravnike, kao što je slijepi zaposlenik na internom tečaju prve pomoći, koji je postigao sve ciljeve kompetencija i po završetku tečaja dobio certifikat ravnopravno sa svojim kolegama.

Da nije postigao sve ciljeve kompetencija zbog problema s pristupačnošću, i dalje bi dobio potvrdu, ali ne i potpunu u kojoj se navode svi ciljevi kompetencije. Sustav certifikata predviđa mogućnosti fleksibilnosti u takvom slučaju:

Dansko vijeće za prvu pomoć koristi elektronički portal za potvrde o tečaju na koji

se prijavljuju svi instruktori i svi

Elementer som kursisten har deltaget i

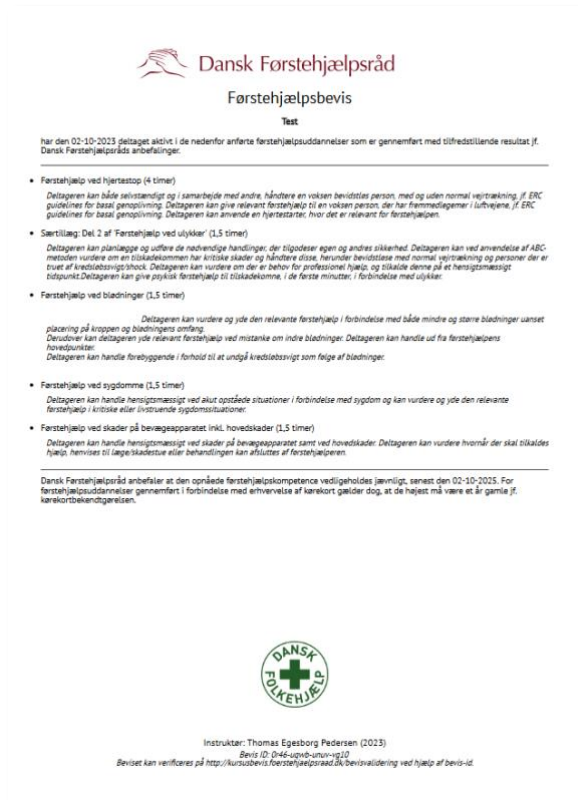
- Førstehjælp ved sygdomme (1,5 timer)
- Særtillæg: Del 2 af 'Førstehjælp ved ulykker' (1,5 timer)
- Førstehjælp ved småskader (1,5 timer)
- Særtillæg: Forbrændinger, ætsninger og forgiftninger (0,5 time)
- Førstehjælp ved hjertestop (4 timer)
- Førstehjælp ved skader på bevægeapparatet inkl. hovedskader (1,5 timer)
- Førstehjælp ved blødninger (1,5 timer)

Slika 5 Snimka zaslona iz sustava u kojem instruktor može poništiti odabir ciljeva kompetencija

Polaznici tečaja prikupljaju svoje certifikate. Budući da se radi o elektroničkim potvrdama i u tečaju obično postoji nekoliko ciljeva kompetencija, moguće je izdati potvrdu osobi koja je sudjelovala na tečaju prve pomoći i postigla neke ciljeve kompetencija, ali ne sve. Instruktor može poništiti odabir ciljeva kompetencija koje student ne ispunjava, a zatim izdati potvrdu o tečaju na jednakoj osnovi sa svima ostalima koji to rade.

Izuzeće za vozačke dozvole, gdje bi opći zahtjev za svjedodžbu o punom tečaju isključio osobe s invaliditetom iz dobivanja dozvole

Ako student mora uzeti vozačku dozvolu, u zakonodavstvu postoji zahtjev da mora imati završen tečaj prve pomoći. Tečaj mora trajati 8 sati i uključuje osnovnu reanimaciju, prevenciju prometnih nesreća i njihovo postupanje.

Slika 6 Certifikat s poništenim ciljevima kompetencije

Moguće je da student ne može završiti tečaj zbog invaliditeta. U tom slučaju dogovoren je dogovor prema kojem instruktor može ispuniti obrazac kojim se potvrđuje koje ciljeve kompetencije osoba ne ispunjava. Osoba tada može predati obrazac policijskom upravnom centru, što će joj omogućiti stjecanje vozačke dozvole bez završetka redovnog tečaja prve pomoći.

Slika 7 Obrazac koji instruktor može dati osobi s invaliditetom

Ova dva sustava omogućuju izdavanje potvrda o prvoj pomoći osobama s invaliditetom koje su im nedostupne čak i kada su im dijelovi tečaja ili određeni dijelovi nastave koji se predaju. Osim certifikacije kao takve, to omogućuje osobama s invaliditetom da sudjeluju ravnopravno s ostalim sudionicima tečaja.

Ciljna skupina:

- Polaznici tečaja s bilo kojom vrstom invaliditeta

Adaptacije / Materijali za učenje:

- Uvedena je pristupačnost službenih materijala za učenje za neke osobe s invaliditetom (jednostavan jezik u materijalima za sve, dostupna audio verzija)
- Osim službenih materijala, ovisi o sudioniku i instrukturu

Rezultati učenja:

- Potpuni mainstream rezultati ili, ako to nije moguće, podskup. To se odražava u potvrdi.

Ključne točke:

- Tečajevi postavljeni tako da budu inkluzivni kao osnova
- "Rezervne" opcije za priznavanje sudjelovanja koje odstupa od redovnog tečaja
- Osobe s invaliditetom sudjeluju ravnopravno
- Sustav izuzeća za vozačke dozvole, gdje bi nestjecanje pune osnovne svjedodžbe inače imalo ozbiljne isključive posljedice.

Primjer:

- Sustavi certificiranja u kojima se od početka razmatraju jednake mogućnosti

Dodatna razmatranja za prilagodbe:

- Praktično korištenje fleksibilnosti koju nudi sustav i dalje uvelike ovisi o pojedinom instrukturu
- Bolje razmatranje teme u obuci instruktora moglo bi poboljšati ovaj jaz i povećati stopu najboljeg mogućeg korištenja fleksibilnosti sustava. Smjernice u tu svrhu trebalo bi razviti s službenicima za zaštitu podataka.
- Dostupnost tečajeva mora biti poznata,

Suradnja našeg odjela za obuku s lokalnom udrugom za osobe s oštećenjem sluha – Landesrettungsverein Weißes Kreuz, Italija

Pokrajinsku udrugu za spašavanje Bijelog križa osnovalo je 1965. godine nekoliko privatnih osoba u glavnom gradu pokrajine Bolzanu. Primarni cilj u to vrijeme bio je zajamčiti usluge spašavanja i prijevoz pacijenata u pokrajini Bolzano za cijelo stanovništvo. U međuvremenu, Bijeli križ postao je najjača humanitarna organizacija u Južnom Tirolu. Uz temeljne zadaće spasilačkih službi i prijevoza pacijenata, razvio se niz drugih službi. Najvažnije od njih uključuju civilnu zaštitu, zračno spašavanje, spašavanje na stazama, hitni poziv za hitne slučajeve, hitnu pastoralnu skrb i mnoge druge socijalne usluge. Bijeli križ također nudi tečajeve prve pomoći za različite potrebe i ciljne skupine više od 25 godina. Oni se kreću od informativnih tečajeva prve pomoći do certificiranih tečajeva u kontekstu zaštite na radu.

Odjel za obuku, koji je odgovoran za tečajeve prve pomoći, akreditiran je kao centar za tečajeve od strane različitih strukovnih udruga. Ovisno o ponuđenom tečaju, okvirne uvjete i sadržaj tečaja određuje zakonodavac. U tom smislu, to utječe i na metodološki i didaktički okvir kao i na dizajn zaključka kolegija.

U prošlosti je broj zahtjeva osoba s invaliditetom za sudjelovanje u tečaju prve pomoći bio ograničen, kao i zahtjevi za organizacijom tečaja za skupinu osoba s posebnim potrebama. Ipak, kad god je takav zahtjev podnesen, pokušali smo mu udovoljiti, od grupa tečajeva koje su u potpunosti činile osobe s invaliditetom do namjenskih, ali inkluzivnih tečajeva, kao kada je tvrtka s izričito inkluzivnom kadrovskom politikom zatražila obuku za prvu pomoć za svoje zaposlenike. Budući da

se ti zahtjevi događaju samo povremeno, obično je bilo moguće posebno prilagoditi tečaj odgovarajućoj skupini polaznika u fazama planiranja i provedbe, a instruktor se mogao dodijeliti u skladu s tim. Iskusni instruktori s dubinskim medicinskim iskustvom, kao što su medicinske sestre i studenti medicine, osjećali su se sigurnije da preuzmu takve zadatke tečaja.

Osim ad-hoc prilagodbe tečaja, ostvarena je i suradnja s lokalnom udrugom osoba s oštećenjem sluha. Izvorno nas je savjetovao o komunikaciji bolničara s pacijentima s oštećenjem sluha, a znanje je preneseno u skup preporuka za podučavanje ove ciljne skupine, koji su se razvili prilikom organiziranja tečaja defibrilatora. Uz nekoliko prilagodbi i neke važne informacije o tome kako instruktor može bolje komunicirati s polaznicima, svi ciljevi tečaja postignuti su bez ograničenja. Preporuke su bile sljedeće:

- Govorite na materinjem jeziku pacijenta¹
- Često ponovno uspostavljajte kontakt očima
- Govorite mirno i ponavljajte ono što je rečeno
- Koristite jednostavne rečenice i riječi
- Govorite normalnom glasnoćom
- Ako je moguće, organizirajte znakovni jezik ili pisanog tumača za tečaj
- Zapišite važne riječi i osigurajte pisani materijal. Što je više pisane podrške pruženo, to se informacije mogu bolje apsorbirati

Na temelju iskustva stečenog u radu s osobama s invaliditetom tijekom tečajeva prve pomoći, smatramo da su sljedeće točke ključne za poboljšanje redovne ponude tečajeva za ovu ciljnu skupinu:

¹ Praksa dolazi iz dvojezične regije (Južni Tirolo, Italija, gdje se govori njemački i talijanski)

- Smanjiti neizvjesnosti i nedostatak svijesti instruktora o tečajevima trčanja za osobe s invaliditetom
- Ponudite posebne tečajeve obuke za instruktore
- Bolje pripremiti instruktore za potrebe polaznika
- Prilagodite materijale tečaja specifičnim potrebama pristupačnosti

Ciljna skupina:

Osobe s oštećenjem sluha

Adaptacije / Materijali za učenje:

Usredotočite se na pisane i vizualne materijale

Komunikacija: Provjerite je li govorna poduka dostupna (materinji jezik, jasno (ali ne glasno) kako bi se olakšalo čitanje s usana) ili pripremite prevođenje znakovnog jezika

Rezultati učenja:

Rezultati učenja glavnih predmeta

Ključne točke:

Sudjelovanje ciljne skupine iz konceptualne faze za tečaj

Za iskusne trenere postizanje potpunih rezultata učenja za ciljnu skupinu malo je dodatnog napora

Primjer:

Dobra suradnja s lokalnim/regionalnim dionicima u razvoju sadržaja za ciljnu skupinu

Dodatna razmatranja za prilagodbe:

Dugoročno se preporučuje obuka trenera za ciljnu skupinu za redovnu ponudu tečajeva.

4) Zaključak i izgledi:

Projekt Inkluzivna prva pomoć svojim je sudionicima pružio nove perspektive i fleksibilne ideje i pristupe koji mogu podržati ponudu redovitih edukacija prve pomoći za osobe s invaliditetom.

Mnoge su prakse pokazale što je moguće ili se može omogućiti ako postoji volja za tim. Vidjeli smo slučajeve vrlo različitih vrsta invaliditeta i rješavanja vrlo različitih izazova, od pristupačne didaktike do regulatornih okvira. Rasprava s dionicima i stručnjacima iz organizacija osoba s invaliditetom i pružatelja socijalnih usluga omogućila nam je provjeru praksi u odnosu na dobra načela za inkluzivno obrazovanje.

Nadamo se da smo potaknuli druge trenere prve pomoći da preuzmu zadatak i rade na boljim obrazovnim ponudama u prvoj pomoći za osobe s invaliditetom u okviru vlastitog rasporeda tečajeva i organizacije obuke.

Ipak, rad INFA-e može biti samo početak – dokaz koncepta da je izvedivo i stoga potrebno dodatno otvoriti područje edukacije prve pomoći osobama s invaliditetom.

Jedan od ključnih zaključaka je da je važno osposobiti trenera prve pomoći o tome kako voditi tečajeve za osobe s invaliditetom. Takvo osposobljavanje trebalo bi uključivati znanje o različitim vrstama invaliditeta i potrebama za potporom osoba koje ih imaju. To bi uključivalo osnovno znanje o invaliditetu kao takvom i kako prepoznati da osoba ima invaliditet. Također bi trebalo bolje razumjeti kako osposobljavanje pomaže osobama s invaliditetom da žive neovisnije, zašto im je znanje za rješavanje hitnih slučajeva od posebne važnosti i zašto je jednak pristup obrazovanju tako važan stup društvene integracije i sudjelovanja osoba s invaliditetom svih dobni skupina. Naposljetku, tečaj za predavače trebao bi podučavati kako prilagoditi kurikulum, stil

poučavanja i nastavne materijale kako bi se što uključivije zadovoljile potrebe osoba za potporom i pristupačnošću, s ciljem stvaranja tečajeva s dobrim rezultatima učenja za sve i uključivanja dostupnosti uključivih tečajeva.

Drugi važan aspekt je da je prva pomoć vrsta obrazovanja koja se ne nudi samo odraslima, već i djeci školske dobi u raznim inicijativama "prve pomoći u ranoj fazi", uključujući one nekih konzorcijskih organizacija. Stoga je važno da inkluzivne škole također mogu imati svu djecu da uče i igraju se zajedno u obrazovanju koje nije dio svakodnevnog kurikuluma kao što je prva pomoć. Ovdje predstavljeni inkluzivni projekt prve pomoći jedan je od primjera u kojem se sustavno rješava ova inkluzija djece.

Uvođenje uključivog obrazovanja u područja obrazovanja koja obično nisu dio sustava osnovnog, srednjeg i tercijarnog obrazovanja usmjerenih na diplomu također je izričito uključeno u značenje članka 24. UNCPRD-a, pravo na obrazovanje. Članak 24/5 također inzistira na tome da "države stranke moraju osigurati da osobe s invaliditetom mogu pristupiti (...) strukovno osposobljavanje, obrazovanje odraslih i cjeloživotno učenje bez diskriminacije i ravnopravno s drugima. U tu svrhu, države stranke će osigurati da se osobama s invaliditetom pruže razumne prilagodbe."

Naš pristup naglašava potrebu, pravo i mogućnost uključive obuke za prvu pomoć za osobe s invaliditetom. Postoji hitna potreba za promicanjem i zagovaranjem obrazovanja i osposobljavanja za prvu pomoć za sve.

Na regulatornoj razini trebalo bi otvoriti potvrde o prvoj pomoći kako bi se bolje prilagodili uključivim tečajevima. Jedan od načina da se to olakša bio bi da se certifikacija temelji prvenstveno na rezultatima učenja, umjesto na propisanom katalogu ne samo što podučavati, već i kako. Primjer potvrda o prvoj pomoći u Danskoj učinio je prvi korak prema tome, dopuštajući

certifikate s popisima ciljeva kompetencija, koji bi se mogli dodatno razlikovati – ali svi certifikati koji se izdaju nakon tečaja su službeni certifikati. Definicija kurikuluma i potvrda prve pomoći temeljena na rezultatima učenja istodobno bi olakšala europsko priznavanje potvrda o prvoj pomoći jer bi mogla olakšati integraciju s Europskim kvalifikacijskim okvirom u odnosu na postojeća, nacionalna i vrlo specifična nacionalna pravila i propise za tečajevu prve pomoći.

Iako su ti praktični i regulatorni izazovi složeni, prednosti su jasne:

Ponuda pristupačne, inkluzivne obuke omogućit će osobama s invaliditetom da žive neovisnije, da budu svjesni što učiniti u hitnim slučajevima. Pojašnjenje regulatorne nesigurnosti, ali, što je još važnije, samopouzdanje i kompetentnost nastavnika za osposobljavanje osoba s invaliditetom potaknut će uključivije tečajevu prve pomoći, čime će se učiniti korak bliže ispunjavanju potrebe i prava na uključivo obrazovanje i društvenu integraciju za sve osobe s invaliditetom.

Iako će biti potrebno dosta vremena i truda da se razvije ovakav modul obrazovanja trenera, a još više vremena dok se ne pretvori u redovitu i aktivnu obrazovnu ponudu i nastavi je kontinuirano poboljšavati. Ipak, to bi mogao biti katalizator za inkluzivnije treninge, općenito, za osobe s invaliditetom. Dokazivanje da se uključivo osposobljavanje s dobrim rezultatima učenja može uspostaviti kao dio redovnih kurikuluma može olakšati i zagovaranje regulatornih prilagodbi, ako takva pravila i dalje predstavljaju prepreku potpunom priznavanju osposobljavanja osoba s invaliditetom.

Organizacije konzorcija istražiti će mogućnosti zajedničkog rada na razvoju modula osposobljavanja trenera za prvu pomoć osobama s invaliditetom u okviru daljnjeg praćenja ovog projekta.

Inkluzivna prva pomoć je Erasmus+ projekt koji se bavi dobrim praksama u području obrazovanja prve pomoći za osobe s invaliditetom.

Cilj ovog projekta je pomoći različitim organizacijama i pružateljima usluga u pružanju tečajeva prve pomoći.

Usredotočuje se na izazove s kojima se treneri prve pomoći suočavaju pri podučavanju osoba s invaliditetom.

Projekt se usredotočuje na načine pružanja podrške trenerima da ponude inkluzivnu obuku prve pomoći.

Gornji odlomak je lako čitljiv opis projekta. Više informacija o lako čitljivom jeziku na:

<https://www.inclusion.eu/european-standards%3A-how-to-use-easy-to-read>

Projekt "Inclusive First Aid" sufinanciran je iz programa Europske unije Erasmus+. Za više informacija pogledajte web stranicu projekta na: <http://infa.samaritan-international.eu/>

Ova projektna brošura objavljena je u Prosinac 2024. pod licencom CC BY -SA 4.0. Uvjeti licenciranja na: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

Projekt su koordinirali:

SAMARITAN INTERNATIONAL e.V.
Sülzburgerstr. 140
50937 Köln
Njemačka
+49 221 47605 338

Ured u Bruxellesu:
Rue de Pascale 4-6
1040 Bruxelles
Belgija
+32 2 720 36 80

mail@samaritan-international.eu
samaritan-international.eu